

[Lilli Gyldenkilde]

skal til i den nuværende situation for at hjælpe på arbejdsløsheden for de unge, for så er det ganske nyt, og så synes jeg da, det skal markeres tydeligt.

(Kort bemærkning).

**Kaj Poulsen (S):**

Man får indtryk af, at den korte bemærkning, vi lige har hørt, var et udtryk for, at fru Lilli Gyldenkilde kan lide at se sit navn i Folketingets forhandlinger ofte.

Når jeg i mit indlæg gjorde opmærksom på, at ungdomsløn, indslusningsløn, ikke må være tyendeløn, og henviste til de hollandske ordninger, som fru Lilli Gyldenkilde selv henviser til, kan jeg slet ikke forstå, hvorfor spørgsmålet stilles.

Det, vi siger, er: Vi kender indslusningsløn på arbejdsmarkedet. Vi har jo lærlingelønnen på arbejdsmarkedet, og når den er et led i en uddannelsesaftale, har vi ingen betænkeligheder. Lad os se på, hvordan vi kan få klaret det, således at vi kan kombinere det med en uddannelsesgaranti, men det bliver ikke de hollandske ønsker, fru Lilli Gyldenkilde skal vente sig. I så fald bliver det fru Lilli Gyldenkildes længe nærrede ønske om at komme til at sidde på skødet af arbejdsministeren og forhandle, der kommer til at afgøre det. Det bliver ikke med Socialdemokratiets støtte. Det er afgjort.

(Kort bemærkning).

**Lilli Gyldenkilde (SF):**

Det bliver ganske kort, for jeg skal selvfølgelig ikke tage fat på hr. Kaj Poulsens sædvanlige perfidier, men blot konstatere, at det er med glæde, jeg hører, at det ikke er den indslusningsløn, som tidligere har været på tale, og vel næppe heller kan blive den, der er i vores arbejdsministers tankebaner, der kan blive en realitet for Socialdemokratiet. Det fik jeg afklaret. Det var mit ærinde og ikke at sidde på skødet af hverken hr. Kaj Poulsen eller arbejdsministeren.

**Pia Christmas-Møller (KF):**

Det er en tiltrængt og meget vigtig debat, arbejdsministeren lægger op til med denne redegørelse.

Hvis vi i Danmark vil fastholde og udbygge vores placering som et velfærdssamfund, hvis

vi vil have vækst i såvel livskvalitet som i samfundsøkonomi, må vi sikre os de bedste muligheder for at tage imod de udfordringer og chancer, som den tiltagende internationalisering, den tiltagende konkurrence og den hastige teknologiske udvikling giver os.

I den forbindelse er det overordentlig vigtigt, at strukturen og tilpasningsmekanismerne på vores arbejdsmarked er indrettet og fungerer optimalt. For et lille land er det af stor betydning at sikre arbejdsstyrken et meget højt kvalifikationsniveau og en meget høj faglig og geografisk mobilitet, for derigennem kan vi pleje og styrke vores evner til hurtig tilpasning, omstilling og udvikling. Her er vores største fordele, og de skal udnyttes maksimalt. Derfor er det så vigtigt at overvåge, om de strukturmæssige vilkår, vi giver os selv, er de rigtige og de bedste, eller om de har utilsigtede blokerende virkninger.

Vismændene kommer unægtelig med nogle interessante betragtninger efter at have gået nogle af arbejdsmarkedets strukturproblemer efter i sømmene. Vismændene peger på, at en stram indkomstpolitik kunne være et middel til at løse vores dobbelte økonomiproblem med både et stort betalingsbalanceunderskud og en stor arbejdsløshed. Problemet er imidlertid at gennemføre en indkomstpolitik, som på én og samme tid er stram og effektiv, simpelt hen fordi den dominerende del af lønmodtagerne ikke er motiveret for at udvise løntilbageholdenhed. Den sammenhæng, der er mellem lønudviklingen og udviklingen i ledigheden, og som også er blevet erkendt af bl.a. LO i fælleserklæringen fra december 1987, opleves ikke af den overvejende del af lønmodtagerne og deriblandt af dem, der har størst indflydelse på løndannelsen. Størstedelen af ledigheden bæres nemlig af en meget lille gruppe, og udsving i beskæftigelsen har derfor en tendens til at berøre nogenlunde den samme personkreds. Det faktum skal sammenholdes med, at de beskæftigede heller ikke på anden måde oplever direkte konsekvenser af en stigende ledighed.

Vismændene bruger et udtryk, som jeg ikke bryder mig meget om, men de taler direkte om arbejdsmarkedets insidere og outsiders, om et såkaldt A- og B-hold, og de giver nogle konkrete forslag til at rette op på den skæveling. Der peges på muligheder for at give insiderne, de beskæftigede, en økonomisk motivation for at